

Sygn. akt V CSK 321/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej "[...]" w K.  
przeciwko [X.] Spółdzielni Mieszkaniowej w K.  
o wydanie orzeczenia,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 grudnia 2014 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 20 stycznia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i  
zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę  
120 ( sto dwadzieścia ) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania  
kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na pierwszej i ostatniej z wymienionych przesłanek.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, iż jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć przy tym charakter uniwersalny, przez co należy rozumieć, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych podobnych spraw. Jednocześnie, chodzi o problem, którego wyjaśnienie byłoby konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398<sup>13</sup> § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną stanowiącą podstawę wydania zaskarżonego wyroku. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13, nie publ.).

Skarżący dopatrywał się istotnego zagadnienia prawnego w pytaniu, czy uchwała walnego zgromadzenia dotychczasowej spółdzielni mieszkaniowej o podziale spółdzielni podjęta na skutek uchwały członków spółdzielni w trybie art. 108b § 1 Prawa spółdzielczego może być zaskarżona do sądu także z uwagi na fakt, że narusza ona istotne interesy członków występujących z żądaniem podziału.

Na gruncie Prawa spółdzielczego, w świetle odrębnych unormowań zawartych art. 108a i art. 108b tej regulacji, zagadnienie przedstawione przez skarżącego nie budzi wątpliwości. Nie pojawiają się też dwa konkurencyjne względem siebie sposoby wykładni. Ewentualne niedostatki w odniesieniu do ochrony niektórych podmiotów mogą zostać rozwiązane za pomocą roszczenia

o uchylenie uchwały o podziale (art. 42 Pr. spół.), na co zresztą zwrócił uwagę Sąd orzekający w sprawie.

W odniesieniu do drugiej przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania należy podkreślić, iż przez oczywistą zasadność skargi kasacyjnej rozumie się sytuację, w której zaskarżone orzeczenie sądu drugiej instancji w sposób ewidentny narusza konkretne przepisy prawa. Oczywiste naruszenie powinno być rozumiane jako widoczna natychmiast, bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jurydycznej, sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z brzmieniem przepisów albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2012 r., III SK 11/12, nie publ.). Przytoczona przez skarżącego argumentacja nie pozwala uznać skargi za oczywiście uzasadnioną.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji